

ARBEJDSUDLEJE – HVORNÅR ER ARBEJDET EN INTEGRERET DEL?

SKAT har ultimo februar og primo april 2013 truffet to afgørelser om de nye regler for arbejdsudleje. Der lægges op til en streng fortolkning af, hvornår arbejde udført af udenlandske håndværkere udgør en integreret del af den danske virksomhed.

De nye regler

For aftaler, der indgås eller ændres fra og med den 20. september 2012, er en sondring mellem en entreprisekontrakt og arbejdsudleje ikke længere relevant, hvis det arbejde, der udføres, udgør en integreret del af den danske virksomhed. Når arbejdet er en integreret del, er der skattemæssigt tale om arbejdsudleje, selv om der er indgået en entreprisekontrakt med en udenlandsk virksomhed om at udføre arbejde i Danmark. Konsekvensen heraf er, at den danske virksomhed skal tilbageholde 8 % i AM-bidrag og 30 % i A-skat af det vederlag, der udbetales til medarbejderne i den udenlandske virksomhed, selv om det er den udenlandske arbejdsgiver, der udbetaler lønnen til de ansatte.

Praksis om ”integreret del”

Indtil videre er der offentliggjort to afgørelser truffet af Skatterådet, hvor der tages stilling til, om en arbejdsopgave udført af en udenlandsk virksomhed udgør en integreret del af den danske virksomhed.

Der er tale om en integreret del, når arbejdet udgør en del af den danske virksomheds kerneydelser, eller arbejdet er en naturlig del af den danske virksomheds drift, for eksempel bogholderi, rengøring eller kantinedrift.

Der er imidlertid ikke tale om arbejdsudleje, når en dansk virksomhed på mere permanent basis har outsourcet opgaven til en udenlandsk virksomhed. Et eksempel herpå kunne være, at en dansk produktionsvirksomhed sælger sine lastbiler, fyrer sine chauffører og ophører med selv at levere sine varer til kunderne. Opgaven bliver permanent outsourcet til en udenlandsk vognmand, der selv styrer udbringningen og medarbejderne mv.

Men virkeligheden er ofte ikke så indlysende og klar, som det anførte eksempel.

I den ene sag for Skatterådet var der tale om en dansk virksomhed, der havde fået tildelt tømrerentreprisen i et nybyggeri. Entreprisen var opdelt i tre delentrepriser bestående af porebeton-, loft- og tagentreprisen. En eller to af disse delentrepriser ville det danske tømrerfirma lade udføre af en eller flere udenlandske virksomheder, og der ville blive indgået en entreprisekontrakt med de udenlandske firmaer. Skatterådet fandt, at der ville være tale om arbejdsudleje med hensyn til disse delentrepriser, da der ikke var tale om permanent outsourcing, idet det var oplyst, at der blev indgået aftale med de udenlandske håndværksfirmaer for hver gang tømreren fik en arbejdsopgave.

I den anden sag for Skatterådet var der tale om en dansk virksomhed, der udførte service og montage inden for industriområdet. I den danske virksomhed var der tre ansatte, hvoraf de to stod for projektledelsen samt kontakten til kunderne, og den tredje ansatte var arbejdsmiljørepræsentant. Ingen af de tre ansatte varetog de egentlige service- og monteringsarbejder. Dette arbejde skulle udføres af udenlandske underleverandører. Når den danske virksomhed havde påtaget sig en arbejdsopgave, blev der herefter indgået aftale med en eller flere udenlandske virksomheder om udførelsen af arbejdet. Skatterådet anså forholdet for arbejdsudleje, da opgaven ikke på permanent basis var outsourcet, idet der fra opgave til opgave blev indgået aftaler med udenlandske virksomheder.

Den mest vidtgående af de to skatterådsafgørelser er alt andet lige den sidst refererede.

Der er næppe tvivl om, at SKAT i den kommende tid vil prøve grænser af, og arbejdet er også en del af SKATs indsatsplan for 2013, hvilket vil sige, at SKAT har tænkt sig at kontrollere sådanne sager.

8. april 2013